

Naročnina listu: --
 Celo leto . . . K 10--
 Pol leta 5--
 Četiri leta . . . 2:50
 Mesečno 1--
 Dunaj Avstrije: ----
 Celo leto 15--
 Posamezne številke
 -- 10 vinarjev. --

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računajo po 12 vtn.
 od 6 redne petlitvrste; pri
 večkratnih oznanilih velja
 ---- popust. ----
 „Straža“ izhaja v pon-
 deljek in petek popoldne.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
 Koroska ulica, 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure dopoldne.

Na potu zmage proti Italiji.

Cesar Karel sam vodi naše zmagovite čete v Italijo. — Gorica zopet naša. — Sveta Gora v naši posesti. — Naše čete zavzele italijansko mesto Cedad, mesto Videm v območju naših topov. — Vsa beneška Slovenija v naši posesti. — Lahi se umikajo na celi črti od Gorice do morja. — Tržič je že v naših rokah. — Po celi Avstriji vlada veliko veselje nad velikanskimi zmagami.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 28. okt.

Italijansko bojišče.

Včeraj je padla raz našo soško fronto zadnja spona našega že 2 1/2 leta ravno tako slavno kakor požrtvovalno vojevanega obrambnega boja. Začeli smo napadati na Kraški gorski planoti, kakor tudi na ozemlju Gorice. Italijani niso mogli nikjer vzdržati našega naskoka. Na južnem krilu so naše čete zavzele Tržič.

V naglem zasledovanju sovražnika smo zahodno od osvobojenega mesta prekoračili reko Sočo in dospeli na visoko Podgoro. Gorska planota Bajnsica — Sv. Duh kakor tudi gora Kuk leži zadaj za našo fronto. Pri Plaveh so naše čete v srditem boju izsilile prehod čez reko.

Cedad se nahaja v nemških rokah. Silovito prodirajoč, vsak sovražni odpor premagajoč, so te naše zavezniške čete tukaj izvojevale izhod v beneško ravnino.

Nad Gradiško je v tretji jutranji uri planil major Mihael Mocsary na čelu svojega hrabrega lovskega bataljona št. 11 iz Kőszega čez goreči soški most na desni breg in je sovražniku iztrgal goro Fortini. Na kastelu Gorice so oddelki pešpolka št. 96 iz Karlovca ob 2. uri zjutraj razobesili našo zastavo.

Poražene armade vojvode Aosta in generala Capello so dosedaj izgubile 80.000 mož. Število uplenjenih topov se ceni na 600 topov.

Vzhodno in albansko bojišče.

Nič pomembnega.

Solčna Gorica zopet naša.

Ljubljana, dne 28. oktobra.

Od danes zjutraj je Gorica zopet v posesti naših čet. Na goriški trdnjavi vejejo po enoletnem tujem gospodstvu zopet naše zastave. Sovražnik se je umaknil čez Sočo. V nedeljo ob dveh zjutraj so hrabri vojaki hrvaškega pešpolka 96 (Karlovac) na goriški trdnjavi razvili avstrijsko zastavo.

Večerno poročilo.

Dne 28. oktobra.

Italijanska II. in III. armada se umikata proti zahodu. Naše zasledovanje od gorovja do

morja naglo napreduje. Do sedaj je vjetih nad 100.000 Italijanov, vpljenjenih pa čez 700 topov.

Vojno stanje med Nemčijo in Brazilijo

Ker je nemški P-čoln blizu španske obali potopil brazilski parnik „Macao“, je predsednik Brazilije izjavil, da se odslej nahaja Brazilija v vojnem stanju z Nemčijo. Braziljska zbornica je storila temu primeren sklep.

Ameriške čete na Francoskem.

V Novem Jorku so razglasili, da se ameriške čete že borijo v prvih strelskih jarkih na Francoskem in da je ameriška artilerija oddala prvi strel.

Wekerle proti Čehom in Jugoslovanom.

V seji ogrske državne zbornice v torek, dne 23. oktobra je poslanec Vadasz (Tiszova stranka) interpeliral ogrsko vlado, kaj hoče storiti proti napadom v avstrijskem državnem zboru proti Ogrski. Borba proti Ogrski ni borba posameznih oseb, marveč je dobro organizirana borba celih strank. Ta akcija je uspela tako daleč, da Čehi, ki so začetkom tega gibanja zahtevali samo priklopitev treh ogrskih županij, danes že objavljajo karto, na kateri sega češko-slovaška država do Tise.

Ministrski predsednik Wekerle je odgovoril poslancu Vadaszu na način, ki bo gotovo zanimal vsakega Slovenca. Wekerle je izvajal: Že ko sem tukaj prvič govoril kot ministrski predsednik, sem opozoril na to, da sem o prevzetju svojega mesta z ozirom na ta stremjenja se trudil doseči ne samo neko stanovito orijentacijo, ampak tudi neke garancije. V Avstriji se je pojavila pošast narodnih zahtev, pojavili so se celo znaki, ki gredo za dalkosežnim teritorialnim ujedinjenjem. Bil sem tako sloboden že takrat pripomniti, da sem kako se razume samoposebi, na najvišjem mestu dobil zagotovilo o tem, da omenjena stremjenja ne bodo dobila nikake podpore. Bila je moja naloga, ne samo da dobim sigurnost o tem, da sem se istotako — ne da bi se vmešaval v notranje avstrijske zadeve — v krogih avstrijske vlade informiral o tem, ali so pripravljeni urediti avstrijske narodne aspiracije na ta način, da se ta ureditev izvrši v okviru današnjih avstrijskih ozemlj.

Uspeh je bil, da se mi je od strani avstrijskih vladnih krogov potrdilo moje umevanje. Dobil sem v tem oziru sigurna zagotovila. Merodajni in odlični avstrijski politik je celo izjavil, naj te zahteve smatrajo kot maksimum, ki se bo zmanjšal na čisto mali minimum. Kljub temu se mi ne

zdi odveč, da se ne bi resno bavil s tem vprašanjem, ker kakor sem že večkrat rekel, mi zahtevamo od Avstrije, da se avstrijski kazenski zakoni izpopolnijo v tem smislu, da bodo v bodoče i vsa proti integriteti ogrske države naperjena stremjenja podvržena kazenskemu zakonu. V tem oziru so se že storili primerni koraki.

Pravosodni minister je že poslal avstrijski vladi dopis, poleg tega pa se vršijo še ustmeni pogovori o tej zadevi. Dobil sem odgovor, da namerava avstrijska vlada vzeti to stvar v pretres. V tem oziru še ni došel nikak meritorni odgovor, a mi ne smemo vzeti, da nam ta odgovor dado Čehi. Ne znamo, kedaj se bo posrečilo pri avstrijski vladi izvesti naše zahteve, kedaj bo namreč avstrijsko zakonodajstvo v tem oziru izpopolnilo kazenski zakon. Toda interes vojevanja zahteva, da se taka stremjenja, v kolikor se pojavljajo v časopisju, zabranijo potom cenzure. Poleg tega moramo skrbeti tudi za to, da se taka stremjenja ne razširijo tudi na Ogrsko in da se tukaj ne vkoreninijo. V tem oziru smo že ukrenili potrebne odredbe.

To je pravcati madžarski odgovor. S silo vzdržujejo Madžari svoje prvenstvo na Ogrskem, ker s silo in s terorjem zadržujejo vsak pojav narodnega življenja in političnega stremjenja nemadžarskih narodnosti, bivajočih na Ogrskem. Poglavito vladno načelo, ki se ga drži vsaka ogrska vlada, slove: ogrsko je isto, kakor madžarsko. Posledica tega načela, s katerim se vlada onstran Litve, odkar obstoja dualizem, je politično in narodno suženjstvo Slovakov, Rumunov, Slovencev, Hrvatov in ostalih narodnosti. Vzdržuje pa se s to nečuvveno suženjstvo, ki je sramota za 20. stoletje, s pristnim mongolskim terorizmom.

Tak terorizem bi gospod Wekerle rad upejal tudi v Avstriji. Kazenski zakon, zapor in vislice, torej pristna ogrska vladna sredstva, kliče Wekerle na pomoč zoper vse tiste avstrijske državljanke, ki bi se drznili zapisati besedo, reči kak stavek, storiti kak korak zoper integriteto, zoper celotnost in nedotakljivost madžarskega globusa. Wekerle ne prosi tega od Avstrije, on to kratkotalno zahteva. Kako bi se tudi Madžaru podala prošnja! Njegova usta znajo samo ukazovati. Avstrija nima ničesar zahtevati od Ogrske, najmanj, da stori Ogrska svojo gospodarsko dolžnost do Avstrije, da ji pošlje živila, živino, mast itd. Avstrija tega ne sme zahtevati, saj je Ogrska samostojna, neodvisna država; k večjemu sme Avstrija prositi in plačevati neznatno visoke cene. Wekerle pa zahteva . . . Wekerle zahteva kazenski zakon v obrambo dualizma. Torej so se Madžari vendar že začeli bati za dualizem. Moderno načelo demokracije in samoodločbe narodov jim je stopilo v živce, in pred prestrašeno domišljijo se jim kakor pošast dviga podoba narodov, ki zahtevajo enakost in pravico tudi za se, ki z orjaško roko trgajo raz sebe spono politične suženosti ter zbirajo svoje mlade moči v nerazdružljivo enoto.

Značilno je, da hoče Wekerle s silo udušiti

gibanje narodnega ujedinjenja. Kaj v tem oziru zahteva pravica, mu je najbrž znano. Zakaj ne more mu biti neznan, da madžarska državnost ne temelji na nobenem drugem temelju, kakor češka in jugoslovanska. L. 1526 so svobodni češki stanovni svobodno izvolili Habsburžana Ferdinanda za svojega kralja ravno tako, kakor svobodni madžarski stanovni. In 1. januarja 1527 so svobodni Hrvatje svobodno in popolnoma neodvisno od Madžarov Ferdinanda izvolili za hrvatskega kralja. Ali spada to pod kazenski zakon, gospod Werkerle? Ali pa morda spada pod kazenski zakon ugotovitev dejstva, da je madžarska revolucija leta 1849 odstavila habsburško dinastijo in da se je dualizem ustanovil v letu poraza Avstrije na bojišču, v nesrečnem letu 1866? S kazenskim zakonom se ne dajo izbrisati zgodovinska dejstva. S kazenskim zakonom pa se tudi ne da zadušiti narodni razvoj, ki ga je k bujni in močni rasti razvila kri, ki je tekla in še teče na svetovnem bojišču.

Cirilova tiskarna v Mariboru — velevažno kulturno in narodno podjetje za Slovenski Štajer.

(Poslanec dr. K. Verstovšek.)

Med najvažnejša kulturna in narodna podjetja Slovenskega Štajerja moramo prištevati Cirilovo tiskarno v Mariboru. To podjetje je bilo zadnjih 30 let, smelo trdimo, glavni steber narodne probuje. Iz te slovite tiskarne je šlo med slovensko ljudstvo na sto tisoče raznih časopisov, listov, knjig, ki so vsi širili med ljudstvom narodno zavest, ki so ljudstvo vedno navduševali in mu dali novega poguma v časih, ko so najbolj pritiskali vlada in narodni nasprotniki na slovenski živelj, da ga ugonobe, da raznarodijo lepi slovenski del Štajerske. Z nevstrašenostjo in nepugljivostjo pisani sestavki so romali med obupane Slovence, jih dramili in tolažili, češ da je vsa gonja proti nam umetna, da se ni treba bati pogina. Kaj bi bilo Slovenstvo na Štajerskem, da nismo imeli tega vrlega podjetja! Krči se nam srce, če pomislimo, kako bi se razširjal med nekimi ljudstvom nemški vpliv, če bi ga ne bili zadržali s pisano in živo besedo! Cirilova tiskarna je bila najboljši pomagač v vseh napornih bojih.

Hvala Bogu, srečo je imelo podjetje: lepo se je razcvitalo. Cirilova tiskarna stoji trdno. Mislim pa moramo v bodočnost, računati moramo za vedno večjimi zahtevami, ki jih stavijo stranke, ki jih stavi probujeno, zavedno, vedno bolj omikano ljudstvo. V sedanjih prostorih v Koroški ulici se moderno podjetje ne more razvijati, kakor bi bilo potrebno; vse je že preozko, pretesno in to ovira nadaljni razvoj.

Tiskovno društvo je nakupilo — čujte in strmite ter veselite se z menoj, predragi slovenski štajerski rojaki! — najlepša stavbišča v Mariboru, kar jih še sploh mesto nudi, pred frančiškansko cerkvijo v Tegethofovi ulici. Tukaj mora stati nov Tiskovni dom, ki bo, moderno urejen, ustrezal vsem potrebam štajerskih Slovencev. Žrtve so velike, kupnina je visoka, skrbi za novo stavbo bodo pa še večji. Toda vse se bo lahko izvršilo, če bo le dovolj denarja. Zato moramo priskočiti vsi štajerski Slovenci Tiskovnemu društvu na pomoč.

To stoji: Cirilova tiskarna v Mariboru je narodna last. Vodstvo je dosedaj delalo vedno v tem smislu požrtvovalno, brezplačno, vestno in je žrtvovalo vse svoje moči v korist in povzdigo podjetja, ker je smatralo podjetje za narodno last, pri katerem zavzema samo le častna, neplačana mesta. Pravim: Dolžnost Slovencev štajerskih je, prinašati primerno velikemu, trudopolnemu delu vodstva tudi žrtev, zlasti gmotnih žrtev. Bolj kot podpremo podjetje z doneski, prej bo stala na najlepšem mestu poleg slovite slovenske cerkve velikanska stavba Tiskovnega društva, v katerem bo Cirilova tiskarna.

Zato si dovoljujem javno predlagati štajerskim slovenskim rodoljubom: Sedaj je povsod mnogo denarja, zlasti tudi naši slovenski kmetje, naš ste-

ber in naša glavna opora, imajo, hvala Bogu, precej desetakov stotakov na razpologo. Razmere so pa take, da niti za denar ne dobiš, kar bi ravno želeli, da bi ga obrnil na najboljšo stran. Kaj se bo prišlo, ne vemo in tudi ne prorokujemo! Toda to vemo, da vsak najboljši obrne svoj odvisni denar, če ga daruje za Tiskovni dom. Vsak za vreden Slovenec štajerski naj kupi vsaj eden kvadratni meter novega stavbišča za 80 kron, katere naj daruje Tiskovnemu društvu. Kolikor takih darov, toliko kvadratnih metrov bo plačanih. Zaupniki vsake župnije naj pridno zbirajo kvadratne metre; več skupaj jih naj se združi, da zberejo skupno svoto po pol, četrt kvadratnih metrih ali celo po kvadratnih decimetrih. Širše mase naj se vdeležujejo te zbirke. S ponosom in samozavestjo bo vsakdo lahko gledal na stavbo in dejal: »Tudi jaz sem pripomogel graditi to mogočno hišo.« Dekleta, Ve vzamite na deželi agitacijo v roke in zbirajte pridno. Prepričan sem, da bomo zbrali lepo svoto, da takoj poplačamo celo stavbišče in pripravimo pot za zidavo novega Tiskovnega doma.

Kaj pa bomo stavili za pogoje, seveda še le, če zberemo stotisoč kronic! Postaviti se mora nova moderna tiskarna. Stavba mora biti i kraju primerna, velikanska, da vzame pod streho tudi nekaj slovenskih velikih trgovin. Glavni pogoj pa je: Cirilova tiskarna mora dobiti tak dom, da bo zbirališče vsega slovenskega življa, vseh slovenskih slojev. Že zdaj se zatekajo vsi Štajerci, ki pohajajo v Maribor, radi v Cirilovo tiskarno; nova stavba pa jim mora nuditi pravo zavetišče. Zato pa na delo: Na tisoče kvadratnih metrov moramo zbrati med ljudstvom; sedaj je čas, ko bo vsakdo rad plačal narodni davek, ki se na ta način naloži najplodnejše. Bog daj srečo, da se izvršijo v kratkem lepi načrti sedajnega ravnatelja Cirilove tiskarne v trajni spomin na konec velikanske svetovne vojske, v kateri je donašal slovenski narod toliko krvavih žrtev, pretrpel toliko gorja! Slovenci! Darove pošiljajte na naslov: Tiskovni dom v Mariboru, Koroška cesta št. 5.

Državni zbor.

Seja, 26. okt.

V petkovi seji državne zbornice je odgovarjal domobranski minister pl. Czapp na nujno interpelacijo poslanca grofa Lazockega v zadevi pomankljive ali nezakonite izvršitve zakona glede nove ureditve vojaških podpor. Minister je izjavil, da v nekaterih upravnih okrajih še niso ustanovljene okrajne podporne komisije in sicer iz vzroka, ker se za to poklicane osebe branijo izvrševati brezplačno posle članov okrajne podporne komisije, in vendar je taka služba častna služba. Minister je obljubil poskrbeti, da se bodo ustanovile take komisije v vseh upravnih okrajih. Nadalje je izvajal, da bo poskrbel, da bodo dobivale vojaško podporo tudi take tovarniške delavke, ki so imele zaslužek v tovarnah še predno so bili njihovi možje vpoklicani. Podpora bodo dobivale tudi vdove in sirote padlih in umrlih vojaških oseb. Končno je minister obljubil poskrbeti, da se bodo določila zakona v vojaških podporah vsestransko pravično in vestno izvrševala in da se bodo prošnje za vojaško podporo reševale kar najhitreje. Zbornica je nato razpravljala o zakonski predlogi glede nekaterih obrtnih olajšav ter rešila predlog glede porazdelitve beguncev. Prihodnja seja torek dne 6. novembra.

V budgetnem odseku je naznanil odsekov načelnik dr. Sylvester, da je zunanji minister grof Černin izjavil voljo podati zaželjena pojasnila o naši zunanji politiki. Kakor hitro se bo grof Černin, ki se sedaj nahaja na Dunaju, vrnil na svoje mesto, bo izpolnil svojo obljubo v tej ali oni obliki. Vsled te izjave je član budgetnega odseka poslanec Kraft umaknil svoj predlog, da se povabi grofa Černina v budgetni odsek, v katerem bi naj obrazložil in pojasnil zunanji položaj naše države. Poslanec dr. Korošec je nato izjavil, da sedaj on stavi predlog, katerega je stavil poslanec Kraft in ga je sedaj umaknil.

Poslanec dr. Korošec je vložil na domobranskega in prehranjevalnega ministra vprašanje

glede vojaških rekvizicij. Prehranjevalno ministrstvo je naprosilo domobranskega, naj da na razpolago vojaštvo za rekvizicijo žita, sočivja, krompirja, sena in slame, ki se bo vršila do januarja leta 1918 na Štajerskem in po nekaterih drugih deželah, katere dolže, da ne vrše dolžnosti. Prehranjevalno ministrstvo je to ukrenilo za Štajersko na podlagi poročila cesarskega namestnika Claryja ki je vsled tega odgovoren za prisilne vojaške rekvizicije na Štajerskem. Dr. Korošec in tovariši so odločno protestirali proti tem korakom obeh ministrstev ter zahtevajo, naj se najprej doloži resničnost Claryjevih navedb.

Poslanec dr. Verstovšek je interpeliral radi denarnega poslovanja pri štajerski nakupovalnici c. kr. namestništva v Gradcu in radi nevarnih spekulacij pri nakupih raznih živil. Interpelacija posebno opozarja na izgubo pri nakupu buč v znesku 960.000 kron, nadalje radi poneverjenja pol milijona kron po židu Kondoru. Zahteva strogo preiskavo, ker je nakupovalnica pri Länderbanki že napravila dolga 16 milijonov kron. Banka rada ustreže s kreditom, ker določa statut točke 12, da krije primankljaj državna uprava.

Poslanca dr. Verstovšek in Hladnik sta vložila interpelacijo na domobranskega ministra, naj uredi vprašanje glede dopustov črnovojnikov. Mnogo kmetov dobiva celo po ministrstvu dopust, toda komandanti jih ne odpuste. Odločno zahtevata, naj minister komandantom ukaže, naj črnovojnikov ne prikrajšujejo pri dovoljenih dopustih.

Poslanec dr. Verstovšek je dalje zahteval, naj se za Štajersko nakaže za živinorejo večja množina otrobov. Interpeliral je tudi notranjega ministra radi nerešenih nujnih zadev pri političnih uradih, ki tečejo že od leta 1913 in še do danes niso rešene.

Naučni odsek je v petkovi seji razpravljal razna vprašanja glede šolstva. Posl. dr. Verstovšek in prof. Spinčič sta zahtevala za vso odločnostjo, da mora naučni odsek kot tak poklicati naučnega ministra k seji, v kateri se bo razpravljalo v žalostnih razmerah šolstva v Avstriji med vojsko, češ, da se naučno ministrstvo popolnoma nič ne briga za najvažnejše šolske zadeve da kliče vse učitelje k vojakom, da ne rešuje šolskih poslopij, ki so jih zasedle vojaške oblasti, da sploh pusti, da se šolstvo vsestransko zanemarija, kar je za vzgojo otrok in mladine v veliko škodo.

Uradni poziv za dobavo premoga.

Za proglašitev potrebe premoga (koks) za dobo od začetka novembra do 14. aprila 1918 dobi Štajerska prispevke za naslednje skupine porabljalcev:

I. Državna oblastva, uradi in zavodi: a) politična oblastva, b) sodnijska oblastva vstevši jeletnišnice in kaznilnice, c) finančna oblastva vstevši carinske in loterijske urade in tobačno upravo d) poštni in brzojavni uradi, e) rudarski uradi meroizkazni uradi, obrtna nadzorništva, nadzorništva za preskrbovanje premoga, f) drugi državni uradi in zavodi; II. Državni bolniški in drugi državni oskrbovalni zavodi; III. Vseučilišča in državna učilišča; IV. a) Sole in zavodi, ki jih vzdržuje dežela, okraj, občina ali javna korporacija, b) zasebna učilišča, c) zasebni bolniški in drugi zasebni oskrbovalni zavodi; V. a) Aprovizacijski obrati (kuhinjski obrati gostilničarskih in točilnih obrtov, vojne kuhinje, mlini, pekarije, mesarije, prekajevalnice, mlekarne in dr.), b) perilnice; VI. a) Drugi obrtni in industrijski obrati (z izjemo obratov, spadajočih pod skupino V a), kojih potreba na premoğu na mesec ne presega 10 ton, b) druga potrebna mesta (kakor pisarnice, poklicni prostori, bolniški blagajnični zavodi, denarni zavodi in dr.), ki niso zapopadeni v predstojecih skupinah, c) samostani in poslopja, ki služijo upravnim namenom zakonito priznanih verskih društev.

K zgoraj imenovanim skupinam spadajoči porabljalci se pozivljejo, da naznanijo pismeno svojo potreščino na premoğu (koks) za čas od začetka novembra 1917 do 15. aprila 1918 tako ne posredno pri štajerski deželni komisiji za premoğu v Gradcu, Annenstraße št. 22 s priglasičvijo v sledečem obrazcu:

Priglasitev za premog.

Oznamenilo skupin porabljalcev (glej zgoraj), ime in bivališče porabljalca, število prostorov, ki jih je kuriti, kuritev s pečjo ali osrednja kuritev, način in velikost kurilne naprave, ali je mogoče z drvami kuriti, sedanja zaloga premoga (koksa) v meterskih centih, sedanja zaloga drv v kubičnih metrih, potreščina premoga (koksa) v meterskih centih od začetka novembra 1917 do 15. aprila 1918, dosedanji zalagatelj, morebitne opazke glede premogove vrste itd.

Ustmene in telefonične priglasitve se ne sprejemajo.

Deželi odkazane premogove množine so zelo majhne, vsak si mora torej največjo varčnost naložiti in priglasiti samo nepogojno potrebno najmanjšo mero. Samo tisti sme zahtevati premog, ki nima niti drugih kurilnih sredstev (drva, šoto), niti si jih more pribaviti. C. kr. deželni obkrbovalni urad v Gradcu.

Sijajni uspehi naše ofenzive proti Italiji.

Vesela in srca povzdigajoča poročila prihajajo z italijanskega bojišča. V petdnevni ofenzivi smo prodrli že daleč čez mejo v benečansko ravan. Poleg Gorice, ki je bila celo leto v italijanski posesti, smo zavzeli tudi Sv. Goro pri Gorici in vsa sela in trge v gornji dolini Soče. Visoke obmejne gore zahodno od črte Kobarid-Tolmin so v naši posesti. Hrabre naše čete so že zavzele benečansko mesto Čedad (Cividale) in kakor pravijo najnovejša poročila je že tudi mesto Videm (Udine) v območju naših topov. Kraji, kjer prebivajo beneški Slovenci, so torej že v posesti naše hrabre armade. Sovražnik se je umaknil ne samo z Bajnske planote, ampak tudi zahodno od Gorice in na Krasu, kjer je že tudi Tržič zopet v naši lasti. Italijani so izgubili do včeraj približno 100.000 vjetih, uplenili pa smo jim nad 600 topov. Cesar Karel ima sam vrhovno vodstvo prodirajoče armade. Vojaki vseh avstro-ogrskih narodnosti tekmujejo med seboj v boju zoper laškega pohlepneža. V borbi so se zopet proslavili sinovi hrvaškega in slovenskega naroda. Pri zavzetju Rombona so sijajno sodelovali, kakor tudi pri boju za Sveto Goro in Gorico. Hrvati so bili prvi, in sicer vojaki korlovaškega pešpolka, ki so rezvili avstrijsko zastavo v Gorici. V teh dneh se tudi s hvaležnostjo spominjamo hrvatskega junaka Borojeviča, ki pri tej ofenzivi spremlja našega cesarja, ki ima sam vrhovno vodstvo. Naša ofenziva je takoj zrušila italijansko armado in jo vrgla daleč nazaj na italijanska tla. Italijani pa so z največjo silo in z ogromnimi sredstvi izvedli enajst ofenziv proti našim četam, ki so, kar se tiče števila vojakov in vojnega gradiva, daleč zaostajali za Lah. In vendar je vztrajni in neporaženi Borojevič vse zadržal. V laške roke je prišlo le malo ozemlja, katero je sedaj osvobodila naša slavna ofenziva.

Cesar Karel vodi našo armado v Italijo.

Cesar Karel se je kot vrhovni armadni poveljnik podal dne 24. t. m. na južnozahodno fronto, da sam osebno vodi našo ofenzivo proti Italijanom. S svojim štabom potuje od enega odseka do drugega, daje povelja in navodila. Vojaki z radostnimi vskliki pozdravljajo svojega najvišjega poveljnika in grede vriskaje v boj proti izdajalskemu Lahu.

Drugi dan.

V četrtek, dne 25. oktobra so prodirale naše čete z velika silo proti zapadu. Zasedle so med Bajnsico in Bovcem že drugo in tretjo sovražnikovo črto. Trg Kobarid, ki leži južno od Bovca na desnem bregu Soče, je že v naših rokah. Na črti Avče—Kobarid—Bovec so naše čete prekoračile Sočo in podijo sovražnika čez obmejne grebene. Zahodno od Tolmina so naši že dne 25. oktobra stali deloma na italijanskih tleh. Tudi v odseku pri Gorici in na Krasu so se razvili za nas ugodni boji. Plen je znašal do dne 25. okt. 30.000 vjetnikov in 300 topov. Samo ena avstro-ogrška divizija je južnozahodno od Tolmina uplenila 70 topov.

Tretji dan bitke.

V petek, dne 26. oktobra so naše zmagovite čete priborile svoji domovini zopet celo vrsto veličastnih uspehov. Na skrajnem severnem goriškem krilu smo zasedli goro Rombon (2208 m), ter na italijansko-goriški meji zahodno od Bovca ležečo goro Canin (2592 m) in obmejno goro Stol (1200 m). Južnozahodno od Kobarida je prišla v naše roke italijanska gora Matajur (1641). Na Bajnski planoti smo zasedli višino 652 pri Vodica in dalje proti jugu Sveto Goro, katero so opisovali Italijani kot venec pridobitev 11. ofenzive. Severno od Gorice smo ta dan prodrli do Soče. Na Krasu smo zavzeli sovražne postojanke pri Fajtovem hribu. Tretji dan je znašal naš plen 60.000 vjetih in 500 topov.

Naši na Kolovratu.

Naše čete so že prvi dan ofenzive zavzele gorski greben Kolovrat na desnem bregu Soče, s katerega se obvladuje soška dolina med Tolminom in Kobaridom. Ta gorski greben je eden najvažnejših sovražnih naravnih postojank pred prehodom čez italijansko mejo. S tega grebena so prvi oddelki naših čet prodrli na italijanska tla.

Načrt za ofenzivo izdelali Avstrijci.

Nekateri vsenemški listi so pisali, da je načrt za ofenzivo izdelal nemški generalni štab. Ta vest ni resnična. Berolinska „Vossische Zeitung“ poroča, da je načrt za sedanjo ofenzivo proti Italiji izdelal sam avstrijski generalni štab.

Italijanska ministrska kriza.

Dne 26. oktobra je italijanski ministrski predsednik Boselli naznanil italijanski zbornici, da je ministrstvo podalo svojo ostavko. Kralj Viktor Emanuel je dospel v Rim, kjer sprejema vodilne italijanske politike. Kot kandidat za ministrsko predsedstvo se imenuje dosedanji minister notranjih zadev Orlando. Zunanji minister Sonnino bo najbrž vstopil v novo ministrstvo.

Politične vesti.

Jugoslovanska socialna demokracija za jugoslovansko državo. Glasilo jugoslovanske socialdem. stranke »Naprej« piše dne 24. t. m. povodom glasovanja o proračunskem provizoriju: »Iz dvojnih razlogov je tudi slovensko delavstvo proti tej vladi. Zapostavljeno je od nje politično in gospodarsko. Politično zato, ker potrebuje slovenski delavec za svoj svobodni razvoj svobodno jugoslovansko državo, ki mu jo odreka vlada. Prav tako kakor se brani delavstvo gospodarske odvisnosti od močnejšega razreda, prav tako se brani politične odvisnosti od močnejšega naroda. Odrekati kakemu narodu vse svobode le zato, ker je po številu manjši, ni le krivično, temveč tudi skrajno nemoralno. In zato ostane slovenski proletariat tako dolgo v skupnem boju z ostalimi razredi za najprimitivnejše pravice svojega naroda, dokler ne bo uresničena jugoslovanska deklaracija in zato iskreno pozdravlja opozicijsko stalništvo jugoslovanskega kluba, ki ga je zavzel klub v proračunski debati.«

Za namestnika na Gornjem Avstrijskem je imenovan bivši minister Erazem baron Handel, namestnik na Gornjem Avstrijskem dr. Rudolf Meran je imenovan za namestnika na Tirolskem in Predarlskem.

Odnosaji med Rusijo in Vatikanom. Novi ruski poslanik v Vatikanu je naznanil papeževemu državnemu tajniku, da je nova revolucionarna ruska vlada dovolila katoliški cerkvi veliko prostosti, kot pri imenovanju škofov, ustanovila je več novih bogoslovnih semenišč, zajamčila svobodo vsem katoliškim redovom, torej tudi jezuitom, ter odpravila ovire in težkoče, ako je kaka oseba hotela prestopiti v katoliško cerkev. Škof v Kovnu, Rep, je bil imenovan za škofa-primasa s sedežem v Mohilevu. Ta škofijska stolica je bila že več desetletij izpraznjena.

Kriza na Španskem. Špansko ministrstvo je dne 27. t. m. odstopilo.

Tedenske novice.

Gorica zopet naša. Včerajšnja nedeljo, dne 28. oktobra, je ob poldeseti uri predpoldne s knezoškofijske palače v Mariboru veselo zaplapolala cesarska zastava. Z višjega mesta je došla prevzvišenemu gospodu knezoškofu radostna vest, da je solčna Gorica pravkar prišla zopet v našo posest. Knezoškof so nemudno veleli, da se naj v stolni cerkvi brž to omeni v pridigi in po slovesni službi božji ob 10. uri zapoje Te Deum laudamus v zahvalo ljubemu Bogu za tako očitno pomoč, s katero spremlja naše hrabre čete. Prepomenljiva novica se je nagloma raznesla po mestu. Sleherni, ki jo je izvedel, je bil vzradoščen in nehoti nam je prikupil iz srca vzklik: Hvala, hvala Bogu — Bog daj srečo vnaprej!

Stoletnica rojstva Davorina Trstenjaka. Dne 8. novembra poteče 100 let, kar se je v Kralovcih pri Sv. Juriju na Ščavnici rodil ta znameniti slovenski pisatelj in rodoljub. Z ozirom na žalostne razmere sedanjega časa bo »Zgodovinsko društvo« v skromnem okviru proslavilo to stoletnico. V nedeljo, dne 11. novembra se vrši občni zbor v tukajšnjem Narodnem domu, ki bo ob enem slavnostna seja v počast Davorinu Trstenjaku. Ob enem želi »Zgodovinsko društvo« zbrati Trstenjakovo korespondenco in se zato obrača na vse rodoljube z uljudno prošnjo: kdor še ima kako pismo Trstenjakovo ali rokopis, naj ga blagovoli doposlata »Zgodovinskemu društvu« v Maribor (Koroška cesta 10), ki bo korespondenco shranilo in literarno izrabilo.

Duhovniška vest. Č. g. Josip Jeraj, kaplan v Žalcu, je bil dne 26. oktobra promoviran za doktorja bogoslovja.

Odlikovan slovenski vojni kurat. Vitezki križ Franc Josipovega reda z vojnim okraskom je dobil vojni kurat epidemične bolnice št. 9 Franc Zagoršak, duhovnik lavantinske škofije.

Po smrti odlikovan admiral. Cesar je sporočil poveljniku naše vojne mornarice, admiralu Njegovanu, da je podelil umrlemu velikemu admiralu Hausu v znak priznanja za njegove izvanredne zasluge za našo mornarico, komanderski križ vojaškega reda Marije Terezije.

Tanzenberg na Koroškem. Slednjič smo prišli tako daleč, da se nahaja v tukajšnjem bogoslovju en sam Slovenec. Prvega, drugega in tretjega letnika sploh ni, ker jih je pobrala vojska, v četrtem jih je 24, od teh en sam Slovenec, dva sta Tirolca, eden Bavar, eden iz renske provincije, eden iz pruske Šlezije, eden iz avstrijske Šlezije, eden je Nemeč iz Češke, eden iz Gornjega Štajerja, drugi so vsi domačini. Če pomislimo, da so Slovenci po številu prevladali svoje dni v bogoslovju, potem se ta vrzel, ki je sedaj nastala še bridkeje občuti. Na vsak način pa naj zve naše ljudstvo za svojo dolžnost in prosi za več vpoklicev, kajti če pri nas ta dotok zastane, potem je v nevarnosti vera in narodnost. Drugi migljaj naj vešja sobratom v pastirstvu, da se bo njih delo podvojilo, ker postaje polje razsežnejše od dne do dne in se bo še razširilo, predno bomo deležni miru.

Veselje jugoslovanskih vojakov. S fronte v Rumuniji se nam piše: Ko bi naši rojaki v domovini znali, koliko veselje je tukaj zavoljo zedinjenja Hrvatov, Slovencev in Bošnjakov. Tukaj so istrski Slovenci, Hrvati in Bošnjaki. Ko berejo moj Slov. Gospodar in Stražo, se jih poloti veliko veselje. Radujejo se, da pridejo kedaj izpod madžarskega jarma. Živela naša Jugoslavija! Anton Stojko, poddesetnik, c. in kr. I/48. bataljonski štab, vojna pošta

Pritožbe slovenskih invalidov v Gradcu. Prejeli smo: Tudi slovenski invalidi v Gradcu se Vam zahvalujemo za poslane liste, kateri dohajajo v vojaško čitalnico. Le vaši listi nam napravijo veselje, tudi brat Bošnjak rad čita »Stražo« in »Gospodarja«. Vsak teden priroma tudi večje število »Štajerca«, od katerega se vsak pravi Slovenec obrne in mu pokaže hrbet. To je grd nemški podrepnik in priliznjeneč, kateri psuje vrle slovenske poslance. Seveda mu ne verjamemo in se temu ubogemu revčku le smejimo, ker tako vemo, kakšne so njegove hudobije. V njegovem uredništvu sedijo kaj slabi računarji in zagrizeni sovražniki slovenskega ljudstva, ki nam ne privoščijo prostega razvoja in samostojnosti. — Poročamo pa tudi, da se nam tukaj v Gradcu slaba godi.

Slovenski invalidi moramo biti zadovoljni s tem, kar nam odkažejo nemški nadzorniki. Seveda imamo vsak svojo šolo, ali če bi kateri hotel službe, tedaj jo ne dobiš, išči si jo sam. Nemški profesor Frömel pravi: Piši slovenskim poslancem, naj ti preskrbijo dela, mi imamo svojih dosti, Nemci so prej na vrsti. Ti slovenski invalidi, ki si dal svoje zdrave ude za domovino, pa še čakaj, da se kaj najde. Le malo kedaj se kateremu posreči, da dobi zaželjeno službo. Jaz sem superabitriran in sem bil že skozi 6 mesecev doma. Ker radi poškodovanih udov rabim tudi poseben aparat za hojo, nisem mogel opravljati kmetijskega dela, sem zopet moral v invalidnem domu prositi za sprejem. Iskal sem službe v raznih pisarnah a je nisem dobil. Tako se godi skoro vsem slovenskim invalidom. Slovenski invalidi se čutimo zapostavljene in vendar smo mi žrtvovali svoje ude domovini in se borili na vseh frontah. Mi vzdihujemo pod nemškim jarmom. Sledijo podpisi.

Vprašanje na celjsko glavarstvo. Prijatelj naših beguncev nam poroča, da se pri celjskem glavarstvu čudno postopa z begunci. Nek uradnik ima dvojno mero. Begunec, ki zna samo slovensko, mora čakati na obleko; dotični, ki znajo tudi laški in nemški, si lahko izbirajo kar hočejo in kolikor hočejo, Slovenec pa dobi oddeljene borne cunje. — Mi dvomimo, da bi se moglo dandanes na c. k. okr. glavarstvu tako postopati s slovenskimi begunci, kakor se nam je poročalo. Če se pa kaj takega res dogaja, prosimo natančnih poročil.

Gospodarske novice.

Grof Clary je zahteval od prehranjevalnega ministra, da se naj na Štajerskem v dobi do 1. jan. 1918 izvršijo vojaške rekvizicije žita, sena, slame, krompirja in sočivja, ker prebivalstvo teh pridelkov ni oddalo po predpisanem ključu. Vojaške rekvizicije se vrše letos le v nekaterih deželah, kjer so deželni šefi to zahtevali. Posl. dr. Korosec in tovariši so dne 26. t. m. stavili v državnem zboru vprašanje na prehranilnega ministra, ali je voljan ustaviti na Štajerskem odrejene rekvizicije, dokler se ne dokaže, ali so podatki štajerskega namestnika resnični ali ne.

Na naslov naših oblasti. V seji c. kr. urada za ljudsko prehrano je prišel v razgovor takomenovani promet z nahrbtnjaki. Minister Höfer je izjavil ob tej priliki, da se je ob pomanjkanju pri izbiri izvrševalnih organov težko izogniti vsem pogreškom od strani posamičnih podrejenecv; on sam je na stališču, da naj se postopa prizanesljivo in dobrotno, dokler gre za malenkosti, posebno tedaj, če si siromašni ljudje skušajo zboljšati življenje. Proti tihotapski kupčiji na veliko, ki ogroža javno preskrbo, pa treba postopati z vso strogostjo. — V ptujskem glavarstvu, kjer pašuje g. Netoliczka, imajo žandarji drugačno povelje. Naj je katera oseba še taka reva, mogoče mati kopice gladnih otrok, žandar ji zapleni jerbašček krompirja, če jo zaloti na cesti ali železnici, dasiravno ga je pošteno plačala. Tako se postopa proti ljudstvu v krajih, kjer imamo tujce za okrajne glavarje.

Vinski davek je zopet na dnevnem redu. Vinorejski odsek poslanske zbornice (posl. R o š k a r) je v seji dne 24. t. m. sklenil, da se ima o novi vladni predlogi slišati mnenje interesentov in strokovnjakov, zlasti glede tehničnega postopka pri odmeri, ki je za vinorejce nesprejemljiv; finančni odsek pa je v seji 25. t. m. na predlog poslanca **Benkoviča** sklenil, da se vinorejskemu odseku da prilika, oddati svoje mnenje o vladni predlogi. Vinorejski odsek bo najbrže izvedel parlamentarno anketo o tem vprašanju. Poročevalec o predlogi je nižjeavstr. kršč. soc. Miklas, koreferat pa ima posl. Benkovič. Gališki poslanci so izjavili, da se mora predloga o vinskem davku rešiti ob enem z vladno predlogo o davku na zganje in pivo.

Omejitev porabe sladkorja. Ker se je letos pridelalo znatno manj pese, se bo tudi produkcija sladkorja občutno zmanjšala. Vsled tega je urad za ljudsko prehrano odredil primerno omejitev porabe sladkorja. Še za prihodnji mesec se razdelitev sladkorja omeji ter dobi vsaka oseba mesecno četrtil kilograma sladkorja manj kakor doslej. Dopustna poraba sladkorja se torej omeji za mestno in industrijsko prebivalstvo na tričetrtil kilograma za vsako osebo mesečno. Ta odredba stopi

za enkrat v veljavo za mesec november, december in januar. Dosedanje sladkorne karte ostanejo še nadalje v porabi, a sladkor se bo oddajal le na šest odrezkov. Odredba omejitve pa se ne tiče oseb, ki opravljajo težka dela, in otrok do starosti šest let. Od 1. decembra naprej dobe tudi noseče in doječe ženske en kilogram sladkorja mesečno. Izvoz sladkorja se po možnosti omeji.

Koprivno steblovje. Kdor se ima kaj koprivnega steblovja, naj ga takoj pošlje nabiralnici c. kr. urada za ljudsko prehrano v Račah (Kmet. zadruga). Cene veljajo za postajo nabiralnice, t. j. postajo Rače.

Razne novice.

Na eni trti 5363 grozdov. Posestnik Štefan Rebernik v Št. Janžu na Vinski gori je naštel na eni trti 5263 grozdov. Rebernik je ponosen na trto, ki mu je tako obilo rodila.

Tudi brivci dražji. Zadruga štajerskih brivcev je sklenila, da podraži svoja brivska dela. Za britje bo plačati 50 v, za striženje las 80 v in za vsako nadaljno delo po 20 v več. Za vojaštvo veljajo znižane cene.

Kitajec promoviral za doktorja. Na tehnični visoki šoli v Vratislavi na Nemškem je pretekli torek promoviral kitajski podanik Futung-Liao za doktorja-inženirja. Na nemških visokih solah je letos vpisanih 10, na avstrijskih pa 5 Kitajcev-visokošolcev.

Dopisi.

Maribor. V našem mestu se že sedaj pojavlja veliko pomanjkanje mleka. Pozimi bo pomanjkanje tega važnega živila zelo veliko.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Prišlo je te dni poročilo iz Maribora, da je došel tje v bolnišnico iz ruskega vjetništva naš rojak Ludovik Ploj iz Trokove. Imeli smo ga že vsi za mrtvega. Že tri leta ni prišlo nobeno poročilo, da bi še živel. Veliko je naše veselje, tolažba pa tudi velika vsem, ki sprašujejo in že mogoče žalujejo za svojci.

Cven pri Ljutomeru. Naš rojak Josip Slavič, vrl Slovenec in domoljub, kateri se že od začetka vojne nahaja na južnem bojišču in je pred kratkim bil odlikovan z železnim zaslužnim križcem, je prejel nedavno za hrabrost še srebrno svetinjo.

Obrež pri Središču. Najboljši umirajo. Te besede so se že nešteto krat v teku sedanje vojske izpolnile. Pa ne le v vojski, ampak tudi doma padajo neštete take žrtve. Tako je umrl dne 5. t. m. po kratki in mučni bolezni obče spoštovan in miroljuben mož Jožef Črček, zapustivši ženo in maloletnega sinka na obširnem posestvu. Rajni je bil dolgoleten naročnik »Slov. Gospodarja« in tudi drugi slovenski listi so zahajali v njegovo hišo. Kako je bil priljubljen, je pričal njegov pogreb. Svetila vzor možu večna luč! Spoštovani rodbini pa iskreno sožalje!

Iz ormoškega okraja. V nekaterih krajih spodnjega ormoškega okraja že drugi mesec razsaja rdeča griža. V posameznih občinah kmalu ne bo več hiše, kjer ne bi bilo enega ali več bolnikov; tudi število smrtnih slučajev je izredno visoko. Posebno hudo se čuti pomanjkanje zdravniške pomoči, saj sta za celi ormoški okraj z 20.000 prebivalci samo dva priletna civilna zdravnik v Ormožu. Zato se ni čuditi širjenju raznih bolezni o kakih zdravstvenih odredbah niti govora ni. Pri zdravstveni oblasti v Ptujju menda čakajo zime, ki bi razširjanje bolezni omejila. Odrediti se bi vsaj moralo, da se za sedaj še odloži začetek šolskega pouka, sicer se bo bolezen med mladino še bolj razširila in zahtevala še več žrtev. Govori se tudi, da se je v sosednem hrvaškem Zagorju pojavila kolera. Zato bi bilo treba tudi v tem oziru kaj ukreniti!

Ormož. Dne 7. oktobra je dal na Tirolskem svoje življenje za domovino Franc Kosi iz Lešnice, zadet od krogle v glavo. Bil je zelo priljubljen radi svojega mirnega, lepega in pobožnega življenja. Imel je zlato srce, vneto za vse dobro. Zapušča tri nedorasle otroke. Njegovi žalujoči družini najsrčnejšje sožalje. Bil je tudi zvest naročnik »Slov. Gosp.« in »Straže«.

Velika Nedelja. K Božiču 1. l. se je nagloma raznesla vest, da je padel 10. okt. 1916 na kraškem bojišču mlad mož, Matija Lukman iz Hajdina pri Veliki Nedelji. Rajni je bil blag mož svoje mlade žene, s katero je bil le kratko časa poro-

čen. Odlikovan je bil dvakrat in sicer s srebrno in bronasto kolajno. Matija, počivaj v miru v kraški, s krvjo obiliti zemlji!

Ribnica na Pohorju. Celi mesec julij se je tukaj v planinskem zraku zdravil mil. g stolni dekan Jožef Majcen. Zelo dobro mu je storil tukajšnji zrak. Dal Bog, da bi popolnoma okreval. S svojo ljubeznjivostjo se je tukajšnjim ljudem zelo priljubil. — Junija je umrla tukaj na hudi bolezni (na raku), šivilja Marija Verdnik, ki je bila med prvimi, katere so pristopile Marijini družbi. Bila je vzgledna družbenica ter odbornica tretjega reda. — Dne 12. oktobra je umrla učiteljica gospodična Marta Miglič, hčerka polkovnega zdravnika v pok. Bila je tiha, mirna in zelo priljubljena. Potrpežljivo in voljno je prenašala 9 mesecev zavratno bolezen jetiko. N. p. v. m.!

Dobrovoce na Dr. polju. Umrl je tukaj najpremožnejši občan Pavel Augustin. N. v. m. p. — Naša vas mora voziti zrnje v Maribor, kar je zvezano z velimi težkočami, ker nimajo posestniki konj in tudi izgubijo mnogo časa. Ali c. kr. okr. glavarstvo, ki je tako razdelilo, ne ve, kako dragi so danes vozniki in kaj je vreden čas? Saj so pa tudi bližje skladišče v Račju.

Polzela. Ugledni rodbini Novakovi v Orovi vesi je došla tužna vest, da je najmlajši sin ozir. brat Jožef Novak, star komaj 13 let vmrl v Ljubljani na vnetju vrata.

Sv. Peter pod Sv. gorami. Življenje za cesarja in domovino je doslej darovalo 47 mož in mladeničev iz naše župnije. Doma pa je 13. oktobra t. l. smrti pretrgala nit življenja 41 let staremu kmetu Jožefu Osojnik, ki zapušča zalujočo vdovo in 4 otročiče. Bil je zvest naročnik »Slov. Gospodarja«, mož vere, vesele narave, vobče priljubljen, kar je pričal njegov pogreb. Svetila mu večna luč!

Sevnica ob Savi. Iz južnega bojišča poroča nadporočnik po četovodju Podpečan, da je padel Ivan Kuleto. Dne 25. avgusta ob priliki protinapada ga je zadela sovražna granata v glavo, da je bil takoj mrtev. Pokojnik je bil hraber vojak, zvest tovarš, vsem drag in mil. Njegovim starišem in sorodnikom naše sožalje!

Stenograf ali stenografka za nemško stenografijo, ki mora biti zmožen slovenskega jezika v besedi in pisavi, najde trajno službo. Pisnene ponudbe naj se pošiljejo dru. Henriku Haas, odvetniku v Mariboru.

ZAHVALA.

Dne 4. t. m. položili smo k večnemu počitku telesne preostanke našega nepozabnega, dobrega in skrbnega očeta, oziroma soproga, tasta in zeta

Antona Turnšek.

Veličastni pogreb je nam bil dokaz, kako spoštovan je bil blagi pokojnik. V naši tugi in žalosti nam je bilo to tolažilno. Radi bi se zahvalili vsakemu posamezno, a ker to ni mogoče, izrekamo tem potom zahvalo častiti duhovščini z gospodom dekanom na čelu za veličastno cerkveno opravilo, gospodom pevcem za ginljivo petje, vsem darovalcem krasnih vencev, gospodoma Ivanu Hribarju, ravnatelju sedaj v Mozirju, in Rudolfu Maister, c. kr. majorju v Mariboru, katera sta mesto venca podarila večjo svoto v blagi namen, in vsem onim, ki so od blizu in daleč prišli izkazati pokojniku zadnjo čast, zlasti gospodu voditelju politične ekspoziture v Mozirju, gasilnim društvom, raznim korporacijam ter odposlanstvom iz okolice, iz Celja, Maribora, cele Savinjske doline in iz drugih krajev Spodnje Štajerske.

Marija Nazarje, dne 24. vinotoka 1917.

Rodbina Turnšekova.